

Bakalářská práce

Vlasta Hirmanová: Péče v azylových domech v městě Plzeň

Posudek vedoucího práce

Vedoucí práce: Aleš Opatrný

V práci je podrobně a fundovaně popsána síť azylových zařízení v Plzni, která jsou provozována křesťanskými institucemi (Charita, Naděje). Obě rozsáhlejší úvodní kapitoly, zabývající se bezdomovectvím a celkovým pohledem na azylovou péči v České republice, kladou dostatečný a potřebný základ k dalšímu výkladu. Ten je opřen o relevantní prameny, podání je poučené a střízlivé a ukazuje velmi dobrou orientaci autorky v problematice azylové péče. Je třeba vyzdvihnout vyvážené a zralé chápání vztahu mezi rovinou sociální péče a duchovní péče o klienty a také (což je velmi důležité!) péče o pomáhající. Lze říci, že se autorka vytčeného záměru zhostila velmi dobře.

Kritické poznámky lze mít jen k několika málo bodům. V úvodu kapitoly 6 (str. 21) se mluví právem o pracovnících Charity a Naděje jako o osobách, které mají reprezentovat křesťanský přístup. Bylo by však třeba rozlišit, že pro Charitu jsou slova Benedikta XVI. normující, pro Naději mohou být zajímavá. Text působí dojmem, že je to pro obě organizace stejné. Na téže straně je v poznámce 32 uvedeno: "Bylo zjištěno, že bez určitého stupně (i výslovně nevyjádřeného) víry a již zmíněného altruismu, nelze aktivně v pomáhajících profesích setrvat." Je to tvrzení zajímavé a řekněme i odvážné, leč bylo by třeba uvést, na jaké zjištění se zde autorka odvolává.

V poznámce 56 je dlouhý citát z Wikipedie, vysvětlující, co je syndrom vyhoření. Dnes je to ale pojem natolik známý, že ho není třeba v odborném textu vysvětlovat. Navíc jsou k dispozici i spolehlivější prameny o tématu, než je (sympaticky stručná) Wikipedie. Lepší by byl tedy pouhý odkaz na některou odbornou publikaci.

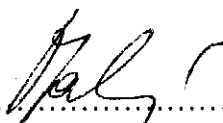
Citace v pozn. 72 je neúplná, jde asi technickou chybou.

Práci nezdobí velká nerovnováha v členění textu do kapitol. Některé kapitoly jsou poměrně dlouhé (5 až 15 stran), čtyři jsou pouze jednostránkové.

Za problematické považuji „vyzdobení“ práce přílohami, zejména fotografickou dokumentací (dnes časté svádění technickými možnostmi v bakalářských a magisterských pracích). Přílohy mají své oprávnění jen tam, kde skutečně slouží textu, který se na ně odvolává. To zde v mnohém neplatí (ne jen u obrázků). U obrázků také nejsou důsledně přiřazeny vhodné popisky (na str. 60 pán, který si zouvá boty, nevypadá jako žena z ulice, o které mluví popisek; co má sdělit horní obrázek na str. 61 není zřejmé). A ač si paní Srbové, kterou několik desetiletí znám, velmi vážím, její obrázek sem nepatří (str.61).

Celou práci ovšem považuji za velmi dobrou, odpovídající nárokům, kladeným na bakalářskou práci, a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze 29.5.2007

.....

.....
vedoucí práce